

Παράδοση

Εργασία στο μάθημα των εικαστικών

Φωτογραφίες, κείμενα

Παραδοσιακό

Μαρία Νίκη Κ.

Το όμορφο περιβάλλον και ο ίδιος ο ναός της Αφαίας, χαρίζουν απλόχερα μια ηρεμία και γαλήνη. Ο χρόνος σταματά και το μυαλό ταξιδεύει σε άλλα μονοπάτια, διαφορετικά.

Πόσα χρόνια πίσω... Όταν το караβάκι (Μαριώ?) μην μπορώντας να προσεγγίσει το λιμάνι της Αγίας Μαρίνας, κατέβαζε τον κόσμο σε βάρκες για να φτάσουν στον προορισμό τους .Από εκεί οι συγχωριανοί μας, παραλάμβαναν τους τουρίστες (Λόρδους) και με τη μεγάλη βοήθεια των γαϊδαράκων έκαναν αγώι και τους μετέφεραν στον ναό της Αφαιίας. Πόσο όμορφη ανάμνηση. (Η γυναίκα είναι η προγιαγία μου). Η συγκεκριμένη είναι ενθύμιο στο σεντούκι της οικογένειάς μου.

Παραδοσιακός Μύλος σε σπίτι στο Μεσαγρό, με τα εξαρτήματα του ο οποίος διατηρείται μέχρι και σήμερα. Η μηχανή ήρθε από την Χαλκίδα ,ενώ έχει κατασκευαστεί στην Γαλλία. Στην πρώτη εικόνα του κολάζ ο μύλος στον οποίο οι χωριανοί μας άλεθαν σιτάρι, κριθάρι για εκείνους και για τους συνανθρώπους τους αλλά και καλαμπόκι για τα ζώα. Ο μύλος αυτός δούλευε με δύο Μυλόπετρες οι οποίες βρίσκονταν στην μέση της κατασκευής (με ειδικό εξάρτημα το οποίο τις ρύθμιζε)και εξυπηρετούσαν την όλη διαδικασία. Έτσι λοιπόν οι συγχωριανοί μας ,έριχναν το σιτάρι ,κριθάρι ή καλαμπόκι στο χωνί το οποίο υλικό περνούσε από τις μυλόπετρες και έβγαινε σιγά σιγά από το επιστόμιο. Η δεύτερη εικόνα αφορά μια πετρελαιομηχανή φτιαγμένη στο εργοστάσιο της Χαλκίδας. Η τρίτη εικόνα είναι τροχαλία όπου με τα λουριά της ρυθμίζονταν οι πέτρες. Η τέταρτη είναι η πατροπαράδοτη ζυγαριά που ζύγιζε το υλικό και η πέμπτη είναι διάφορα εξαρτήματα της εποχής .Μέσα σε αυτά συμπεριλαμβάνεται και το καμινέτο που ζέσταινε τη μηχανή για να πάρει μπρος.

Το άροτρο ή αλέτρι είναι το σημαντικότερο γεωργικό εργαλείο που χρησιμοποίησε ο άνθρωπος για το όργωμα της γης.

Τι πιο ωραίο από το να τιμάς τα έθιμα και τις παραδόσεις του τόπου σου, μέσα από τους παραδοσιακούς χορούς. Σαν λαός, είμαστε ευλογημένοι που καταγόμαστε από μία πανέμορφη χώρα με πλούσιο πολιτισμικό και λαογραφικό περιεχόμενο. Οι παραδοσιακοί χοροί είναι βαθιά ριζωμένοι στην κουλτούρα της Ελλάδας ξυπνώντας μνήμες, συναισθήματα και σκέψεις. Μέσα από τον χορό ο άνθρωπος μαθαίνει να αναπτύσσει κριτική σκέψη, και να ψυχαγωγείται. Ασκεείται, εκφράζει συναισθήματα, συναναστρέφεται με άλλα άτομα. Η παραδοσιακή μουσική και οι αναρίθμητοι παραδοσιακοί χοροί είναι από τα σημαντικότερα κομμάτια της εθνικής μας παράδοσης!

Χάλκινα παλιά πατροπαράδοτα αντικείμενα. Τα παλιά σίδερα για σιδέρωμα των ρούχων, ήταν κατασκευασμένα από χοντρό μέταλλο. Η χειρολαβή τους ήταν από ξύλο για να μην καίει τα χέρια αυτού που το χρησιμοποιούσε.

Ήταν χωρισμένο σε δύο μέρη: το κάτω και το πάνω. Το κάτω ήταν βαθουλό και μέσα έμπαιναν τα κάρβουνα. Το πάνω ήταν λεπτό και χρησίμευε σαν πώμα για να κλείνει το σίδερο. Επίσης υπήρχε ένα πύρος στο κάτω μέρος που ασφάλιζε με το σύρτη στο πάνω μέρος. Όταν η θερμοκρασία του σιδήρου άρχιζε να πέφτει, η νοικοκυρά έβγαινε στο πεζούλι της εισόδου και κουνούσε το σίδερο δεξιά αριστερά για να αναζωπυρωθούν τα κάρβουνα. Το οξυγόνο εισχωρούσε από τις τρύπες που υπήρχαν στο σίδερο. Το παλιό χάλκινο γουδί ήταν το δεξί χέρι της νοικοκυράς για την πολτοποίηση των φαγητών..

Το όμορφο μικρό
εκκλησάκι (Των Εισοδίων
Της Θεοτόκου) κομμάτι
του τόπου μας.
Υπομένει καρτερικά και
από πείσμα αντιστέκεται
στους καιρούς...

Παραδοσιακός
ξυλόφουρνος
διακοσμημένος με
ξύλινο δρύινο
παλιό βαρέλι κρασιού.

Παλιότερα οι γυναίκες τελειώνοντας τις σκληρές δουλειές της καθημερινότητας, σκύβανε με υπομονή, αγάπη, φαντασία και δημιουργία, να πλέξουν δαντέλες για τα προικιά, δαντέλες κοπανελιού. Ο ρυθμικός ήχος που παρήγαγαν τα ξυλάκια τους τα τυλιγμένα με τις κλωστές, αντηχούσε σε όλο το σπίτι και έδωσε την ονομασία στο κοπανέλι. Έτσι λοιπόν και παραδοσιακό κοπανέλι στην Αίγινα είναι απόλυτα δεμένο με την παράδοσή της.

Ένα από τα δημιουργήματά των ανθρώπων ήταν και τα πιθάρια ή καπάσες. Εκείνα δηλαδή τα πήλινα αγγεία με το πλατύ στόμιο που χρησίμευαν άλλοτε για την αποθήκευση διαφόρων προϊόντων, κυρίως του λαδιού στα χωριά μας. Στη φωτογραφία εικονίζονται επίσης παλιά, χάλκινα ταψιά και κατσαρόλες δείγματα τη παλιάς, νοσταλγικής, καλής εποχής!

2019- 2020

Φωτογραφίες, κείμενα

Μαρία Νίκη Κ.